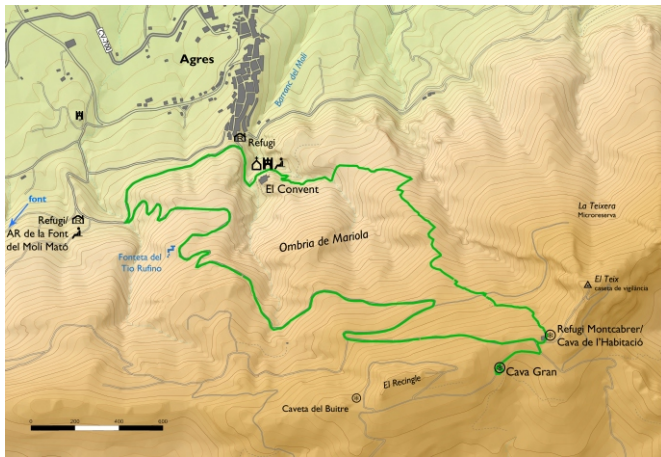

A l'ombra de les caves Itinerari per l'ombria de Mariola

Recorregut: El Convent (Agres)- refugi Montcabrer i la cava de l'Habitació- cava Gran- refugi Montcabrer- el Convent
 Durada: 3 hores
 Distància: 7,5 km
 Desnivell: 455 m

Partint de l'àrea recreativa del convent, iniciarem la pujada pel marge esquerre des del qual observem el Barranc del Moli i la població d'Agres. En pocs metres ens situem als peus del santuari [punt 1], construït sobre les ruïnes d'un antic castell d'origen musulmà (segle XII). En el segle XV, segons la creença popular, la Mare de Déu es va aparèixer

a un pastor manc sobre un lledoner en aquest mateix indret. Per a commemorar aquest fet, es va erigir una ermita i, posteriorment, el convent dels franciscans. Aquest santuari, sobretot al setembre, rep la visita en romeria de nombroses persones que vénen dels pobles veïns.

La senda, rosta al principi, s'endinsa en el barranc, on ens trobem nombroses travesses; a fi d'evitar la creixent erosió, recomanem seguir sempre l'opció de menor pendent. Aquesta senda va ser testimoni de l'anada i la tornada dels nevaters (treballadors del fred) que, amb les seues bèsties de càrrega, transportaven el gel a les poblacions de les nostres comarques. Ascendirem a través d'un matollar mediterrani de pi blanc mentre contemplem la panoràmica a les nostres esquenes. Creuarem una pista forestal que condueix a la Teixera d'Agres, continuant per la senda fins les proximitats de la cava del Teix (segle XVIII), que passa desapercebuda per estar pràcticament coberta d'heura. Un poc més amunt, el refugi Montcabrer, construït en el 1975 sobre les restes de l'antiga casa de l'Habitació [punt 2], on els nevaters que treballaven a la zona passaven la nit durant el període de recollida de la neu. En pocs metres trobem la cava de l'Habitació (segle XVIII), que conserva quasi intacta la volta de maçoneria. Coronant el cim del Teix, la caseta de vigilància. Aquest punt ofereix una vista privilegiada: el Montcabrer, el Recingle, la Valleta d'Agres, les comarques de la Vall d'Albaida i la Costera, el Benicadell, el pantà de Beniarriés i la Safor al fons; l'Albureca, Almudaina, la Serrella i l'Aitana.

Continuarem l'itinerari per pista forestal en direcció sud-oest cap a la cava Gran, símbol inequívoc d'aquesta serra. Construïda entre els segles XVII-XVIII, va estar en ús fins a principis del segle XX, i es va tornar a utilitzar puntualment durant la Guerra Civil. Té 11 metres de fondària i 15 metres de diàmetre interior, amb tres arcs que s'encreuen pel centre, en línia amb els vèrtexs de l'hexàgon extern; aquesta estructura sostenia la volta de biga i canyís, rematada amb teula àrab. Al seu interior pot veure's un vigorós teix. Prop, una font annexa al túnel d'accés. En aquest paratge elevat trobem l'hàbitat prioritari de moltes aus com el corb, el còlit ros, o el cercavores, a més de rapinyaires com el xoriguer o l'àguila reial.

Tornarem sobre els nostres passos fins al refugi i prendrem la pista forestal que descendeix cap a l'esquerra, en direcció nord-oest, i on hi ha: ginebres, coscolles, cepells, timons, sàlvies de Mariola o coixinets de monja. Alhora que descendim, podem localitzar senyals d'alguna fagina, una rabosa o un porc senglar. Passarem per la fonteta del Tio Rufino, per a acabar creuant-nos amb una pista asfaltada, que cap a l'esquerra, condueix a l'àrea recreativa de la Font del Moli Mató.

Per a tornar a l'inici, a la dreta, pel camí del Convent, flanquejat per monumentals xiprers que ens reben novament, i per davant de les anomenades coves del Bou.

La cava Gran i el Montcabrer al fons

